

Maaneders Barsel, og fordi jeg efter hvad der er passeret imellem os, ikke har den allerfjerneste Grund til at tvivle om, at, naar Pengemarkedet tager den Reining, som jeg er overbevist om, at det vil tage, forudsat at der ikke indtraffer overordentlige Omstændigheder, at da disse Obligationer ville blive optagne saa hurtigt, at der ikke for Landet kan være Tale om et større Offer end $\frac{1}{4}$ eller $\frac{1}{8}$ Procent, fort sagt et saa ubetydeligt Beløb, at jeg af den Grund ikke vil paatage mig at stemme mod, hvad de andre Herrer af Udvalget have fundet at være det Rigtigste. Jeg tør imidlertid ved denne Leilighed bede om Tilladelse til at afgjøre et ganske lille Disconto-Mellemvarende, som jeg fra Sidst af har med den ærede Finantsminister; jeg kan gjøre det med et Par Ord. Jeg fandt det ikke forrige Gang nødvendigt, da jeg antog, at det var Noget, hvorom Enhver maatte være overbevist, at jeg, ved at tale om en lav Disconto i Sammenligning med Statspapirer, ikke kunde have Andet for Die end de rolige og uforstyrrede Tider, hvori vi nu leve, og jeg troer, at den høitagtede Finantsminister og enhver Forretningsmand vil være enig med mig i, at en lav Priis paa Penge har en meget stor Indflydelse paa Statspapirers Værdi, fordi Letheden ved, for en billig Disconto, at skaffe sig Penge mod at deponere saadanne faste Papirer, foranlediger en langtskørre Handel, eller om man vil et langtskørre Spil om disse, end der finder Sted, naar Pengene ere dyre. I politiske eller almindelige mercantille Kriser er der enten en overordentlig lav Priis paa Statspapirer og en overordentlig lav Priis paa Penge, eller en meget høj Priis paa Penge og en ikke meget lav Priis paa Statspapirer. Den høitærede Finantsminister bemærkede forrige Gang, at hvad jeg anførte var temmelig „let“, og jeg har derfor tilladt mig den nysansørte Bemærkning, da det ikke var mig behageligt, at det ærede Thing skulde nære den Tro, at jeg var „let“ i Pengesager; han anførte iøvrigt ogsaa, at min Bemærkning om Reservefonden, hvortil han vilde have de af ham foreslaaede Obligationer henlagte, var „let“; den var imidlertid dog vægtig nok til at bevirke, at Udvalget foreslog en anden Maade, hvorpaa Obligatio-

nerne skulde udstedes, og som saadanne gaae til Reservefonden.

Bregendahl: Jeg skal blot tillade mig, med Hensyn til den sidste ærede Talers Udtalelser, at bemærke, at forsaavidt han har anført, at han er frafalden Forslaget om, at de heromhandlede Obligationer skulde converteres til 4 pCt. rentebærende Obligationer, for derved at rette sig efter de andre Medlemmer af Udvalget, har han ikke i saa Henseende udtrykt sig aldeles correct. Jeg nærer nemlig den samme Mening, som det ærede Medlem, at det vilde være uden Risiko at convertere de omhandlede Obligationer til 4 pCt. rentebærende Obligationer; men, som allerede af den høitærede Finantsminister er udtalt, maae de nu fra Udvalgets Side fremkomne Forslag betragtes som Resultatet af et Forlig, om jeg saa maa kalde det, mellem Udvalget og den høitærede Minister, der har troet med Bestemthed at burde modsætte sig Converteringen til 4 pCt. rentebærende Obligationer, og deri maa ogsaa Grunden søges til, at der ikke fra min Side er stillet noget Minoritetsvotum om at convertere til 4 pCt. Obligationer, skjøndt jeg vilde ansee en saadan Convertering uden al Fare for Statskassen.

Vinzer: Skjøndt jeg visseelig ikke er sagkyndig, vilde jeg dog bede om Thingets Overbærelse, naar jeg fremsører en lille Bemærkning; den knytter sig nærmest til en Uttring, som jeg hørte af den ærede Rigsdagsmand for Kiøbenhavns 2den Valgfreds (N. Hage), og hvilken Uttring, som jeg haaber ikke at have misforstaaet, gif ud paa, at han var overbevist om, at Finantsbestyrelsen vilde lade det være sig magtpaaliggende, saasnart som muligt, at blive af med denne Statsgjæld, som med Hensyn til de høie Procenter kunde falde noget trykkende paa Statskassen. Ogsaa jeg vil haabe dette, men jeg frygter for, at der i selve Lovforslaget dog ligger noget, som kunde skolne Finantsbestyrelsens Iver i saa Henseende. Der er nemlig i §. 2 foreslaaet, at idetmindste en deel af disse Obligationer skulle henlægges til Statens Reservefond, men dersom Staten ret skal have Nytte af en saadan Reservefond, maa den bestaae af gode Papirer, navnlig af saadanne, som i det Hele ere kjendte blandt Folk